

క్రీస్తు, ప్రవక్తల కంటే ఉన్నతమైనవాడు

(హెబ్రీయులకు 1:1-3)

హెబ్రీ పత్రిక యొక్క అసమానమైన ప్రారంభం (1:1-2:4), క్రీస్తు యొక్క దైవీకమైన స్వభావము మరియు మహిమను చిత్రిస్తుంది. నిజముగా, దేవదూతలు మరియు గతించిన యుగాలలోని ప్రవక్తల కంటే ఆయన ఉన్నతమైనవాడై యున్నాడు. తత్ఫలితంగా, కుమారుని ద్వారా అనుగ్రహింపబడుతున్న ఇంత గొప్ప రక్షణను నిర్లక్ష్యముచేయువాడు తాను నిత్య నాశనములో ఉన్నట్లు కనుగొంటాడు. వాస్తవానికి, హెబ్రీ పత్రిక యొక్క నిర్దిష్ట సిద్ధాంత సంగ్రహ రచన మొత్తమంతటికీ మూలాధారమైయున్న రూపకల్పన, నూతన నిబంధన మరియు పాత నిబంధన ఉన్నతమయిన స్థానాన్ని తీసుకుంటుందని చూపించడానికి ఉద్దేశింపబడినదై యున్నది.

సముద్రపు నీళ్లు దాని గర్భమును నింపుతున్నట్లుగా, ఈ పత్రికలోని మొదటి మూడు అధ్యాయాలు క్రీస్తు యొక్క పురుష మూర్తిమంతమును గూర్చిన వివరములతో నిండియున్నవి. మన ప్రభువు యొక్క గొప్పతనమునుబట్టి, ఈ పుస్తక రచన ఉద్దేశింపబడిన క్రైస్తవులు వారి విశ్వాసములో పట్టుదలతో ముందుకు సాగవలెననియు వారు వినిన సువార్త వారిలో నుంచి కొట్టుకొని పోకూడదనియు విన్నవించుకొనబడ్డారు. సందేశము నుంచి కొట్టుకొనిపోవుట అంటే, సందేశకుని నుంచి కొట్టుకొనిపోతున్నామని అర్థం, ఏలయనగా సందేశము మరియు సందేశకుడు వేరుపరచబడజాలరు. గ్రంథకర్త మాటల ప్రకారం, క్రీస్తు, ఆయనకు ఎదురు కక్షిగా, సిద్ధాంతము (“*Christ vs. Doctrine*”), అనే విషయమేదియు లేదు ఏలయనగా, క్రీస్తు మరియు ఆయన సిద్ధాంతము వేరుపరచబడజాలనివై ఉన్నాయి. సందేశకుని సందేశం సరైన విధంగా ప్రశంసింపబడాలంటే, అతడు అత్యున్నతంగా పరిగణింపబడాలి.

ఈ ప్రారంభ వాక్యములలో, మోషే మరియు ప్రవక్తల అసంపూర్ణమైన ప్రత్యక్షతను అధిగమించినదై యున్న, కుమారుని ద్వారా బయలుపరచబడిన ప్రత్యక్షమైన యొక్క నిరపేక్షమైన సర్వోచ్ఛతను రచయిత చూపించాడు. దేవుడు యేసు ద్వారా బయలుపరచిన ప్రత్యక్షత తుది వాక్యై యున్నది, అది పాత నిబంధన ఇతర గొంతులన్నీ సూచించిన మరియు దేవుడు బయలుపరచిన కడపటి ప్రత్యక్షతయై యున్నది. తండ్రియైన దేవుడు క్రీస్తు ద్వారా సెలవిస్తున్న ఈ కడపటి స్వరం ఆకర్షించినంతగా, కుమారుడు ఇచ్చిన సందేశమునకు ముందు ఇవ్వబడిన ఏ సందేశమైనను మన సావధానమును ఆకర్షించకూడదు.

కాబట్టి, క్రొత్త నిబంధన దినముల తరువాత బయలువెళ్లిన మతపరమైన ఏ సందేశమైనను “దైవికమైనదని” పిలువబడజాలదని, దాని ధ్వనింపు ద్వారా, గ్రంథకర్త ప్రదర్శిస్తున్నాడు. క్రీస్తు ద్వారా బయలుపరచబడిన చిట్టచివరి ఈ ప్రత్యక్షత పరలోకమందలి దేవదూతల చేతనైనను మార్పుచేయబడజాలనిదై యున్నది (గలతీయులకు 1:6-9).

అది “ఒక్క సారే అప్పగింపబడిన విశ్వాసమై” యున్నది, అనగా అది “ఎల్ల కాలమునకు పనికివచ్చులాగున” అప్పగింపబడిన విశ్వాసమై యున్నది (యూదా 3; NLT). క్రీస్తు ప్రత్యక్షత దేవుడు పాత నిబంధన కాలములో తన ప్రవక్తల ద్వారా కొంచెము కొంచెముగా బయలుపరచిన ప్రత్యక్షతతో పోల్చబడింది. పాత నిబంధన యందంతట మరియు క్రొత్త నిబంధన లోనికని “ప్రగతిశీలమైన ప్రత్యక్షత” అనుగ్రహింపబడింది, కాని అది క్రీస్తుతో ముగిసింది.

క్రీస్తు ప్రత్యక్షత ఆయన అపొస్తలుల మరియు క్రొత్త నిబంధన కాలములో ప్రేరేపింపబడిన ఇతరుల రచనలను ఆవరించి యున్నది. ఆయన వారిని ఆ యా స్థలములకు పంపించాడు, మరియు వారిని ప్రేరేపించు నిమిత్తము ఆయన పరిశుద్ధాత్మును పంపించాడు; కాబట్టి, వారిని చేర్చుకొనువాడు క్రీస్తును చేర్చుకొనువాడవుతాడు (లూకా 10:16), క్రీస్తు ద్వారా, ఇప్పుడు మనము “శ్రేష్ఠమైన దానిని” కలిగియున్నాము, ఈ లోకం నిలిచియున్నంత కాలం దీని స్థానాన్ని మరొకటి ఎన్నడును తీసికొనకూడదు.

దేవుడు మాటలాడాడు (1:1, 2)

పూర్వకాలముందు నానాసమయములలోను నానావిధములుగాను ప్రవక్తలద్వారా మన పితరులతో మాటలాడిన దేవుడు ²ఈ దినముల అంతముందు కుమారుని ద్వారా మనతో మాటలాడెను ... (1:1, 2).

దైవికమైన ప్రత్యక్షత గూర్చి అత్యంత గొప్పదైన ఒకే ఒక్క వాస్తవమును ప్రకటించడంతో ఈ గొప్ప పుస్తకం మొదలవుతుంది: “దేవుడు ... మాటలాడెను.” దేవుడు పరిశుద్ధ బైబిల్లో గల తన వాక్యము ద్వారా మరియు తన కుమారుడు. యేసు ద్వారా మానవునితో మాటలాడాడు, గనుక ఈ సత్యము విశ్వాసమునకే కేంద్రంగా ఉంటున్నది. ఆహా, దేవుడు మానవులమైన మనతో మాటలాడాడని తెలిసికొనడం మన ఆత్మలకు ఎంత ప్రోత్సాహకరమైన విషయమై యున్నది కదా! సమస్త సత్యము మరియు సమస్త ప్రత్యక్షతకు అంతిమ మూలాధారమై యున్నవాడు మనతో మాటలాడాడు. “దేవుడు” (*theos*) అనే మాటకు ముందు *ho* అనే నిర్దిష్టోపపదమున్నది, ఇది పాఠకులు పాత నిబంధన రచనల సహాయంతో ఎరిగియుండి ఆయనను ఒప్పుకుంటూ ఆరాధించుచుండిన దేవునినే నిర్దిష్టంగా సూచించు “the God” అనే అంతర్భావమును ఇచ్చుచున్నది.

Theos అనగా, “మానవుల వ్యవహారాలలో అసాధారణమైన అధీనమును వినియోగించు సర్వాతిశయమయిన వ్యక్తి ...” అని అర్థము¹ దేవతలు సమస్తమును వాటి వాటి స్థానాల్లో ఉంచారని భావింపబడుచుండింది.² పాత నిబంధనలో దేవుడు, ఎలోహిమ్ (*'elohim*), అనగా శక్తిమంతుడైనవాడు, లేదా నిరపేక్షమైన అధికారముగలవాడు అని పిలువబడ్డాడు. ఆయన అటుతరువాతి కాలంలో “ఉన్నవాడు” లేదా “నిరపేక్షమైన వ్యక్తి” అని అర్థమిచ్చు “Yahweh” (*YHWH*)గా, మోషేకు తనను తాను బయలుపర్చుకున్నాడు, అనగా ఆయనే నిత్యమైన “నేను ఉన్నాను” అనువాడై యున్నాడనియు, ఇతరమైన సమస్తము ఆయన నుంచే ప్రాప్తించుకొనబడిందనియు అర్థము (నిర్గమకాండము 3:14; 6:3).

పూర్వకాలముందు అనగా “గతించిన కాలములో” (KJV) అని అర్థం. ఈ

పదజాలమునకు “పాత కాలపు” లేదా “ప్రాచీన కాలములలో” అనేది అక్షరార్థమై యున్నది. ఈ పదజాలము పాత నిబంధన కాలముంతటి వర్ణనయై యున్నదని మనము అనుకొనవచ్చు.

మలాకీ గ్రంథమునకు తరువాత వ్రాయబడిన ఏ పుస్తకమునైనను యూదులు ప్రామాణికమైనదిగా అంగీకరించలేదు. ఉదా॥ వారు అపక్రిఫను (సందిగ్ధ గ్రంథమును) తృణీకరించారు.³

దేవుడు వారికి నిర్దేశనములిచ్చుచుండిన ప్రకారం, పాత నిబంధన “ప్రవక్తలు” రచించారు. వారు పరిశుద్ధాత్మ చేత ప్రేరేపింపబడ్డారు (2 పేతురు 1:20, 21), వారి రచనలు కొనసాగినంత కాలం ఆయన వారితో కూడ ఉండి వారిని నడిపించాడు. వారు మాటాడుచుండిన విషయాలను వారు ఎల్లవేళలందు అర్థంచేసికొనలేదు, కాని వారి ప్రవచనాల చేత యే కాలము మరియు ఎట్టి కాలము సూచింపబడిందో అని వారు రచించుచుండిన విషయాలను అత్యంత శ్రద్ధతో పరిశీలించారు లేదా అధ్యయనం చేసారు (1 పేతురు 1:10-11).

యాంప్లిఫైడ్ బైబిల్ (AB), దండాస్వయముల మరియు భాషాంతరీకరణముల ఒక సంకలనం, మొదటి వచనంలో ఇలా వ్రాయబడియున్నది: “పాత కాలంలో దేవుడు మన పితరులతో అనేక వెవ్వేరు ప్రత్యక్షతలలోను (ప్రతి ఒక్కటి సత్యమునకు సంబంధించి కొంత భాగాన్ని కలిగియుండింది) మరియు వెవ్వేరు విధానములలోను ప్రవక్తల ద్వారా మాటలాడాడు.” ఈ వచనములోని చివరి భాగాన్ని థామస్ జి. లాంగ్, “అనేక ముక్కలుగాను మరియు అనేక రూపములలోను” అని అనువదించాడు.⁴ ఈ పదజాలము “నానా సమయములలో” అనియు (KJV), “ఆ యా సమయములలోను ఆ యా విధానములలోను” అనియు (NKJV), “అనేక పర్యాయములు మరియు ఆ యా విధానములలో” అనియు (NIV), “అనేక వెవ్వేరు క్షణికదర్శనములతో” అనియు (ఫిలిప్పీ) అనువదించబడింది.

క్రీస్తు రాక మునుపు, దేవుని నిత్య లేఖనములు కొంచెము కొంచెమునవై యుండిన ప్రత్యక్షతల ద్వారా అనుగ్రహింపబడినవి. *Polimerōs* అనగా “అనేక భాగాలు,” “వాటా,” లేదా “కొంచెము” అని అర్థం. అలాగైతే, భాగాలుగా, విడి విడిగా, లేదా ముక్కలు ముక్కలుగా, ఏమేమి అప్పగింపబడినప్పటికిని, అనివార్యంగా అవి అసంపూర్ణమైనవై ఉంటాయి; కాని Brooke Foss Westcott గమనించినట్లుగా, “క్రీస్తు, అనగా కుమారుని యందలి ప్రత్యక్షత, దాని విశిష్ట విషయములోను మరియు దాని రూపములోను సంపూర్ణమైనదై యున్నది”⁵ ఇది ఆత్యసంబంధమైన వరముల గూర్చిన ఉద్దేశ్యంతో సామరస్యముగలదై యున్నది, ఇది “కొంత మట్టుకు” ప్రధానము చేయబడాల్సిన ప్రత్యక్షతయై యుండింది (1 కొరింథీయులకు 13:8-10). ఈ వాక్యభాగమునకు యాంప్లిఫైడ్ బైబిల్ చెప్పుచున్న అర్థవివరణ, ప్రవక్తలకు ప్రధానం చేయబడిన ప్రేరేపణ - దేవుడు ప్రవక్తల ద్వారా మానవునితో మాటలాడుట - గూర్చిన అత్యంత సమున్నతమైన దృష్టికోణమును సాధికారంతో కోరుతుంది. ఇదే సత్యమును ఎఫ్. ఎఫ్. బ్రూస్ ఇలా వ్యక్తం చేసాడు: “యాజకుడు మరియు ప్రవక్త, మునీశ్వరుడు మరియు గాయకుడు వారి పరిపరి విధాలుగా వారు ఆయన యొక్క అధికారపూర్వక ప్రతినిధులై యుండిరి; అట్లయినను తదనంతర సమస్త చర్యలు మరియు క్రీస్తుకు ముందటి యుగములోని ప్రత్యక్షతకు సంబంధించిన విభిన్నమైన విధానములు, దేవుడు చెప్పదలచిన దాని సంపూర్ణతను వృద్ధిచేయ లేదు.”⁶

అలాగైతే, సత్యము ఇలా ఉన్నది: దేవుడు పాత నిబంధన లేఖనములను అనుగ్రహించినప్పుడు ఆయన “నానా భాగములుగాను మరియు నానా విధములుగాను” మాటలాడాడు. ఆయన కొన్ని పర్యాయాలు యాజకులు, స్వప్నముల, సంఘటనలు, మరియు చరిత్ర ద్వారా మాటలాడాడు. కొన్ని పర్యాయాలు ప్రవక్త ఒక సందేశమును రచించాడు, కొన్ని పర్యాయాలు దేవుడు ప్రవక్త యొక్క ముకాభినయ నటుని ద్వారా కూడ మాటలాడాడు.

“దేవుడు” ఇశ్రాయేలీయులతో లేదా మన “పితరులతో” ఒకే ఒక్క సుదీర్ఘమైన, కొనసాగుచునే యుండిన సంభాషణలో మాటలాడలేదు, కాని వెవ్వేరు సమయములలో, స్థలములలో, మరియు భాగాలుగా మాటలాడాడు. “యెహోవా వాక్కు ప్రత్యక్షమగుట అరుదుగా” జరుగుచుండిన, మరియు “దర్శనములు తరచుగా తటస్థించని” దినములుండినవి (1 సమూయేలు 3:1). అట్లు అనుభవించిన, అవన్నీ ఒక్క చోట సమకూర్చబడినప్పుడు, అదంతా సామరస్యపూర్వకమైన ఒక్క మొత్తమయ్యింది. ఎందుకు? ఎందుకనగా, అది ఒక్క దేవుని నుంచి మాటలాడు అదే “అత్యు” చేత ప్రేరేపింపబడింది. కాబట్టి, పాత మరియు క్రొత్త నిబంధనలు మానవునికి బయలుపరచబడిన ఒక్క ప్రత్యక్షతయై యున్నది. గనుక రెండు ఒడంబడికలు ఉన్నప్పటికీ, “రెండు ప్రత్యక్షతల” గూర్చి మాటలాడనవసరం లేదు.

“ఈ చివరి రోజుల్లో” లేదా “ఈ దినముల అంతమందు” (ASV), అనే పదజాలము “జీవిత కాలము” కంటే ఎంతో ఎక్కువైన అర్థము నిచ్చుచున్నది. కడపటి యుగము యొక్క కాలము ఆరంభమయ్యిందని అది ధ్వనిస్తుంది. అవి “అంత్య దినములై” యుండినవని (అపొస్తలుల కార్యములు 2:17; యాకోబు 5:3), “కడవరి కాలములై” యుండినవని (1 పేతురు 1:20-21), లేదా “అంత్య కాలమని” (యూదా 17-18), వారు సజీవులై యుండిన కాలము గూర్చి అపొస్తలిక రచయితలు మాటలాడారు. స్పష్టంగా, మనమిప్పుడు జీవిస్తున్న యుగం, కడవరి యుగమై యున్నది. అంత్య దినములు అని సంబోధింపబడుతున్న ఈ దినములు యేసు పునరుత్థానుడైన తరువాతి పెంతెకోస్తు దినాన మొదలయ్యాయి, ఆయన తిరిగి వచ్చు పర్యంతం ఇవి కొనసాగుచుండును.

కాబట్టి, ఇచ్చట ప్రయోగింపబడిన “అంత్య దినములు” అనే అభివ్యక్తము మెస్సీయ సంబంధమైన యుగమును సూచిస్తుంది; అటుతరువాత వెయ్యేళ్లుండవు, లేదా ఇవి అంత్య దినములై యుండవు. జాక్ పి. లూయిస్ ఇలా చెప్పుచున్నాడు, “ ‘ఈ’ దినముల అంతమందు” అని చెప్పడం ద్వారా, రచయిత “తాను సజీవుడై యుండిన కాలమును గుర్తించుచుండెను.”⁷ తారతమ్యమనేది దేవుడు ప్రవక్తల ద్వారా మాటలాడిన పూర్వ కాలములకును, ఈ కడవరి యుగమునకును మధ్య ఉన్నది, మొదటిది, “ప్రారంభికమైన” కాలము, రెండవది “కడవరి” “కాలమై యున్నది.”⁸ చిట్టచివరి సందేశం సర్వశక్తిమంతుడైన దేవుని నోట నుండి వచ్చుచున్న కడవరిది మరియు కచ్చితమైనదై యున్నది. కాబట్టి, మనము మరొక కాలము కొరకు ఆశించకూడదు. నూతన నిబంధన, “పాత నిబంధన వలె గాక, కడవరిది మరియు శాశ్వతంగా నిలియుండేదై యున్నది ఎందుకనగా దాని నాయకత్వం, దాని యాజకత్వం, మరియు దాని రాజ్యము నిత్యుడైన కుమారునికి విశిష్టంగా చెందియున్నవి.”⁹ క్రీస్తు ద్వారా బయలుపరచబడిన దాని తరువాత, ప్రస్తుతమైన క్రొత్త ప్రత్యక్షతకు కేవలం ఏ మాత్రమును తావులేదు. పాత మరియు క్రొత్త నిబంధనలకు, ఈ రెండింటికీని దేవుడే కర్తయై యున్నాడు, కాని కడవరి నిబంధన సందర్భంలో ఆయన ఒక

భిన్నమైన విధానంలో మాటలాడాడు.

దేవుడు ప్రవక్తల ద్వారా మరియు కుమారుని ద్వారా మాటలాడిన విషయాన్ని చెప్పడానికి *laleō* అనే గ్రీకు క్రియా పదము యొక్క (వ్యాకరణ రీతిలోని) అనిర్దిష్ట కాలమును సూచించు కాలమును ప్రయోగించుట ద్వారా, దేవుడు యిక మాటలాడుట లేదని హెబ్రీయులకు వ్రాయబడిన పత్రిక సూచించుచున్నది. బ్రూస్ వ్యాఖ్యానము సముచితంగా ఇలా ఉన్నది, “దేవుని ప్రత్యక్షత గూర్చిన కథ క్రీస్తు వరకు గల పురోభివృద్ధి గూర్చిన కథయై యున్నది, కాని ఆయనకు ఆవల యిక పురోభివృద్ధి లేదు.”¹⁰ క్రొత్త నిబంధన, దేవుడు మానవునికిచ్చిన చివరి ప్రత్యక్షతయై యున్నదను విషయాన్ని నిర్ధరించడంలో ఇది అత్యంత ప్రాధాన్యమైనదై యున్నది. ప్రాణాధారమైనంతటి ఈ సత్యమును కాదనుట, మనకు ఒక క్రొత్త బైబిల్‌ను ఇవ్వడానికి లేదా కనీసం మనకు ప్రస్తుతమున్న బైబిల్‌కు అదనపు సమాచారమును చేర్చడానికి ఎవరో మరొకరికి సామర్థ్యము కలదని సాధికారంతో చెప్పుకొనడమనవుతుంది!

గతించిన దినములలోని స్వరాలు యేసు స్వరానికి తక్కువైనవని తెలియుచున్నది. ఇందులో దేవదూతలు (1:4-2:18), మోషే (3:1-4:7), యోహాను (4:8-13), మరియు అహారోను వంశస్థులైన యాజకులు (4:14-7:28) ఉన్నారు. గ్రంథకర్త మానవ మధ్యపర్చిని అనుమతిస్తున్నాడు, కాని పాత నిబంధనలో నిజముగా మాటలాడినవాడు దేవుడే అయియుండెను (3:7 చూడుము; కీర్తనలు 95:7 ఆధారంగా ఉల్లేఖింపబడింది). పాత నిబంధనలోని ఒక వాక్యభాగము “దేవుడు మీతో చెప్పిన మాట” అని ఆయన పేర్కొన్నట్లుగా (మత్తయి 22:31-32), ఇది క్రీస్తుకుండిన ప్రేరేపణ గూర్చిన అదే ఉన్నతమైన దృష్టికోణమై యున్నది. ఇంకా, “దేవుని వాక్యము ఎవరికి వచ్చెనో (లేఖనము నిరర్థకము కానేరదు)” అని యేసు సెలవిచ్చినప్పుడు, ఆయన లేఖనములలో గల సజీవ శక్తిని యోహాను 10:35లో సూచించాడు. దేవుని వాక్యము చిరకాలము నిలిచియుంటుంది. అది సదాకాలము అన్వయింపబడదగినది మరియు సార్థకమైనదై యున్నది.

పాత నిబంధన కాలములలో దేవుడు సెలవిచ్చినది హెబ్రీ పత్రిక రచయిత మరియు ఆది క్రైస్తవుల చేత LXXలో నుంచి పఠింపబడింది. బైబిలులోని ఒక వాక్యభాగము సరైన విధంగా అనువదించబడినప్పుడు, ఆ వాక్యభాగము ద్వారా దేవుడు తన ప్రజలతోను, ప్రపంచమంతటితోను మాటలాడుచున్నాడని ఈ వాస్తవము సూచిస్తుంది. ఏది ఏమైనా, అనువాద ప్రక్రియకు లేదా అది ఆధునికమైనదైనా లేక ప్రాచీనమైనదైనా, భాషాంతరీకరణమునకు అవసరమైన దైవిక ప్రేరేపణను ఈ దృష్టికోణము సాధికారపూర్వకంగా సొంతం చేసుకొనడం లేదు! అన్నింటిని అలుముకొనుచున్న ఈ ప్రకటనను మనము అంగీకరించుదాము: సత్యమును గూర్చిన కడవరి మూలాధారం ఒక్కటే ఉన్నది.

అపొస్తలుడు బోధించినది క్రీస్తు బోధలకు అదనంగా ఏదియు చేర్చలేదు; అదంతా అదివరకే పరలోకంలో అధికారమియ్యబడినదై యుండింది గనుక ప్రభువు తానే సెలవిచ్చుచున్నదై యున్నదని పరిగణింపవలసి యుండింది. సమస్త అపొస్తలిక బోధ, యేసు యొక్క సొంత పెదవుల మీదుగా జారుచుండినట్లుండిన అదే బోధయై యుండింది (మత్తయి 10:19, 20, 40). అపొస్తలులు భూమి మీద బంధింపవై యుండింది, “అది అదివరకే పరలోకంలో బంధింపబడిందని” (గ్రీకు భాషలోని మత్తయి 16:19ను హ్యూగో

మెక్‌కాద్ అనువదించాడు.¹¹ పాత నిబంధన రచనల ప్రాముఖ్యతను ఇది ఎవ్విధంగాను తగ్గించదు; ఏలయనగా హెబ్రీ పత్రికయందంతటను పాత నిబంధనలో నుంచి ఎత్తి చెప్పబడిన ఉల్లేఖనములు మరియు రిఫరెన్సులు ఉన్నవి, దేవుడు ఆ యా రచనల ద్వారా మాటలాడుచుండెనని అవి సూచించుచున్నవి.

క్రీస్తు రాకడ గూర్చిన సూచనలు అదికాండము 3:15; 12:1-3; మరియు 49:10లో ఇవ్వబడినవి.¹² మోషేకు బదులుగా అతని స్థానంలో ఒక నూతన ప్రవక్త వచ్చునని ఘోషింపబడినప్పుడు, ద్వితీయోపదేశకాండము 18:15లో ఇది ఇంకా విశదమయ్యింది (ఈ వాక్యభాగము అపొస్తలుల కార్యములు 3:22లో పేతురు చేత ఉల్లేఖించి చెప్పబడింది). అటుతరువాత, మెస్సీయా యొక్క పని మరియు స్వభావము యింకా ఎక్కువ నిర్దిష్టమైనవయ్యాయి. కీర్తనలు 22:14-18లో, యేసు సిలువవేయబడుట గూర్చి ప్రవచనాత్మకమైన వర్ణన ఇవ్వబడింది. కీర్తనలు 16:8-11లో, క్రీస్తు పునరుత్థానము ముందుగానే తెలియజెప్పబడింది, ఇది అపొస్తలుల కార్యములు 2:25-28లో పేతురు చేత ఉల్లేఖించి చెప్పబడిన ప్రవచనమై యుండింది.

దేవుని సంపూర్ణ ప్రత్యక్షత - ఆయన స్వభావము, శక్తి, మరియు చిత్తము - యేసు క్రీస్తు ద్వారా మాత్రమే తెలిసికొనబడగలదు (యోహాను 10:30; 14:9; 17:3-8). ఇందుచేతనే క్రొత్త నిబంధన, అది ఒకసారి పూర్తిచేయబడిన మీదట, సమస్త ప్రత్యక్షత సమాప్తమయ్యింది. క్రీస్తు వచ్చినప్పుడు, ఆయన అపొస్తలులకు దేవున్ని బయలుపర్చాడు. క్రీస్తు ఆరోహణమైన తరువాత, ప్రత్యక్షతను పూర్తిచేయుటకును, అద్భుతముల ద్వారా అపొస్తలుల నోటి మాటలను ధృవీకరించుటకును ఆయన పరిశుద్ధాత్మను పంపించాడు (మార్కు 16:20; యోహాను 16:12, 13; హెబ్రీయులకు 2:1-4). ఈ రోజుల్లో ఒకనికి ఎడతెరిపిలేని ప్రత్యక్షత అవసరమవుతుందని చెప్పుకొనడం, దేవుడు చివరిసారిగా క్రీస్తు ద్వారా మాటలాడలేదను అంతర్భావమునిస్తుంది!

రక్షణార్థమైన విశ్వాసమును పుట్టించు లక్ష్యమును సాధించడానికి అద్భుతములు మరియు కడవరి ప్రత్యక్షత కలిసి సాగుతుంటాయి (మార్కు 16:15-20; యోహాను 20:30, 31). “రాబోవు యుగసంబంధమైన శక్తుల ప్రభావమును” అనుభవించడానికి (హెబ్రీయులకు 6:5-6), మనకు అతి గొప్ప శక్తులు అంటుబాటులో నుండు నిత్య “యుగము”తో, ఆది పరిశుద్ధులు పాక్షికంగా పాల్గొన్నారు.

పాత మరియు క్రొత్త నిబంధనల మధ్య గల ఈ తారతమ్యములను గమనించండి.¹³

<p>పాత నిబంధన: ప్రవక్తలు</p> <p>దేవుని చేత పిలువబడిన మనుష్యులు</p> <p>ప్రవక్తలు అనేకులు</p> <p>కొంచెము కొంచెముగాను అసంపూర్తిగాను ఉండిన సందేశం</p>	<p>క్రొత్త నిబంధన: క్రీస్తు</p> <p>దేవుని కుమారుడు</p> <p>ఒక్క కుమారుడు</p> <p>చిట్టచివరి మరియు సంపూర్ణ సందేశం</p>
--	---

ఈ దినముల అంతమందు దేవుడు “కుమారుని ద్వారా మనతో మాటలాడెను.” ఇక్కడ “మాటలాడెను” (*laleō*) అని అనువదించబడిన మాట దైవికమైన ప్రత్యక్షతలను

సూచించడానికి హెబ్రీ పత్రికలో తరచుగా ప్రయోగింపబడింది (2:2-4; 3:5; 7:14; 9:19-20; 11:16; 12:24, 25). యూదా 3 ఇదే భావమును ప్రస్తావిస్తుంది. “పరిశుద్ధులకు ఒక్కసారే అప్పగింపబడిన బోధ.”

ఒకడు ఈ జీవితంలో దేవుని యొద్దకు ఆయన నిత్యుడైన కుమారుని ద్వారా అత్యంత సమీపంగా సమీపింపగలడు. తండ్రి యొద్దకు చేరడానికి కుమారుని ద్వారా అందుబాటులో నున్నదే ఒక మార్గమై యున్నది (యోహాను 14:1-6). పాత నిబంధన ద్వారా మాటలాడింది మరియు ఇంకను క్రొత్త నిబంధనలో మాటలాడుచున్నది, దేవుడే. పౌలు పత్రికల్లో “ప్రభువు వాక్యము” అని చెప్పబడిన పదజాలము యేసు అంతకు మునుపు బోధించిన సంగతులకు సంబంధించినదై యున్నది (1 థెస్సలోనీకయులకు 1:7-8; 4:15). “నేను కాదు, ప్రభువే” అని జారీచేయబడిన ఆజ్ఞ, దాని ధ్వనింపు ప్రకారం, “ప్రభువు యొక్క మాయయే” అయియుండింది (1 కొరింథీయులకు 7:10; 14:37 చూడుము).

“మృతుల పునరుత్థానము గూర్చినయైతే, నేను అబ్రాహాము దేవుడను, ఇస్సాకు దేవుడను, మరియు యాకోబు దేవుడనని’ మీతో దేవుడు చెప్పిన మాటలను మీరు చదువలేదా? ఆయన సజీవులకే, గాని మృతులకు దేవుడు కాదు” అని పలుకు, దేవుడు మోషేతో మాటలాడాడు, ఈ విషయం నిర్ణయకాండము 3:6లో వ్రాయబడి యున్నది (మరియు అటుతరువాత LXXలో నుంచి యేసు చేత ఉల్లేఖించి చెప్పబడింది). మొదటి శతాబ్దము నాటి జనులతో దేవుడు మాటలాడుచుండెనని హెబ్రీ పత్రిక మూల గ్రంథ పాఠము యొక్క సరైన అనువాదము ద్వారా ఇది నిర్ణాయాత్మకంగా రుజువవుతుంది.

ఆయన నేడు అదే విధంగా - తన కుమారుడు మరియు ప్రేరేపింపబడిన అపొస్తలులు మరియు వారి సహచరుల రచనల ద్వారా - మనతో మాటలాడుచున్నాడు. వారి మాటలు చాలినంతగా చేయబడిన అనువాదముల ద్వారా నానా విధములైన భాషాంతరీకరణములలో మనకు అందుబాటులోనికి వచ్చాయి. యేసు మరియు అపొస్తలులు ఆదిమ హెబ్రీ భాషకు బదులుగా, ఇటువంటి భాషాంతరీకరణము (the LXX) నుంచి ఉల్లేఖించి పలికారు. నిజముగా, దేవుడు మనతో ఇంకను బైబిల్ యొక్క ఆ యా అనువాదముల ద్వారా మాటలాడుచునే యున్నాడు!

యేసును గూర్చి మనకున్న సర్వోచ్ఛమైన ధృష్టికోణమును అవినీతిమయం చేయు దేనినైనను అనుమతింప రాదు. ఆది క్రైస్తవులు ఆయన ప్రాధాన్యతను అవగాహన చేసికొనలేని అపాయంలో పడిపోయారు, గనుక యేసు గుర్చి మన దృష్టిలో గల గౌరవప్రదమైన స్థాయిని తగ్గించడానికి అది సందేహములు లేక అపనమ్మకమును పొగమంచు చేత మనకబార జేయబడకుండునట్లు మనము తగు జాగ్రత్తలు వహించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది.

యేసు, దేవుని కుమారుడని ఎందుకు పిలువబడవచ్చునో, రాబర్ట్ మిల్లిగన్ సుదీర్ఘంగా ఇలా వివరించాడు: (1) లోకాతీతమైన రీతిలో కన్య మరియు ఆయనను గర్భమున ధరించుట మరియు ఆయనకు జన్మనిచ్చుటనుబట్టి (లూకా 1:35); (2) అపొస్తలుల కార్యములు 13:32-33లో పౌలు సెలవిచ్చుచున్నట్లుగా, మృతులలో నుంచి ఆయన తిరిగి లేచుటనుబట్టి (ప్రకటన 1:5 చూడుము); మరియు (3) “తండ్రి వలన అద్వితీయ కుమారునిగా పుట్టినందునుబట్టి”¹⁴ పిలువవచ్చును. యేసు ఆది యందు తండ్రి చేత సృజింపబడెననే అవగాహన చొప్పున ఆయన “పుట్టినట్లుయితే,” దేవుడు సమస్తమును

ఆయన ద్వారా చేసియుండలేదు (హెబ్రీయులకు 1:2; యోహాను 1:1-3).

మిల్లిగన్ చెప్పుతున్న ప్రకారం, క్రీస్తు శరీరధారి యగుట ద్వారా కుమారుడయ్యాడు, కాని ఆయన శరీరధారి కాక మునుపు ఆయన “వాక్యమై” యుండెను (యోహాను 1:1, 2) మరియు ఆ కాలమునకు ముందు తండ్రితో కూడ అనాది స్థితిలో ఉండెను. “దేవుని కుమారుడు” అనే పదజాలమును మనము యేసునకు వర్తింపజేయవచ్చు, ఏలయనగా అటుతరువాతి కొంత కాలము వరకు అబ్రాహాము, అబ్రాము అయియుండెనని మనకు తెలిసి కూడా, “అబ్రాహాము కల్దీయుల దేశమైన ‘ఊరు’ను విడిచివెళ్లెనని” మనము చెప్పుకొనుచుండు విధంగా, యేసు తన నిత్య స్వభావములో ఉపస్థితుడై యుండెను. “దేవుని కుమారుడు” అనే పదజాలము క్రీస్తు యొక్క దైవిక స్వభావమునకు ఇప్పుడు మరియు ఆయన యొక్క పూర్వ శారీరక ఉనికికి వర్తింపజేయబడవచ్చు. మత్తయి 4:3, 6లో, అపవాది సంశయాత్మకంగా యేసుతో మాటలాడుచుండెనని స్పష్టమగుచున్నట్లు, వాడు ఇట్టి వ్యక్తికరణమును ప్రయోగించాడు; మత్తయి 14:32-33లో, అపొస్తలులు ఆయనను కీర్తిస్తూ, క్రీస్తును “దేవుని కుమారుడుగా” ప్రస్తావించారు. ఇదే బిరుదును పౌలు రోమీయులకు 1:2-7లో ప్రయోగించినట్లు అగుపిస్తుంది. “దేవుని కుమారుడు” అనే పదజాలము, తండ్రి మహిమలో ఆయన సంపూర్ణ ఏకత్వముగలవాడని అర్థమిచ్చునట్లు, దేవునితో ఏకమైయున్నవాడని అర్థమిచ్చుచున్న పదజాలంగా హెబ్రీ పత్రిక పరిగణిస్తుంది. “దేవుని కుమారుడు” అనే నామము యేసు యొక్క గుణశీలమంతటిని సూచిస్తుంది.

దేవుడు తన తండ్రియై యున్నాడని యేసు సెలవిచ్చినప్పుడు, ఆయన తానే దేవుడై యున్నట్లు చెప్పుచున్నాడని యూదులు సాధికారంతో చెప్పుకున్నారు (యోహాను 10:33). ఇదొక తప్పుడు సాధికారపూర్వక ప్రకటన అయియుండినట్లయితే, యేసు నిజముగా మరణమునకు అర్హుడవుతాడు. “దేవుని కుమారుడు” అని చెప్పబడడు “దేవునితో ఏకమై యున్నవాడు” అనే అర్థం చెప్పుకుంటే, అది తండ్రి యొక్క దేవత్వములో గల సంపూర్ణి ఏకత్వమును సూచిస్తుంది. ఆయన “కుమారుడు” అయియున్నాడు గనుక, ఆయన “సమస్తమునకు [సకల సృష్టికి] ప్రభువై” యున్నాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 10:36). 2వ వచనంలోని ఈ పదజాలము యొక్క అక్షరార్థమైన అనువాదం “ఒక కుమారుని చేత” అనేదైయున్నప్పటికిని, “పదమును గూర్చిన నిరపేక్షమైన గ్రహింపుతో నామవాచకము ప్రయోగింపబడింది మరియు అది క్రమబద్ధమైన నామమునకు సమానమైనదై యున్నదని” సైమన్ జే. కిస్టెమేకర్ వ్యాఖ్యానించాడు.¹⁵

ఈ పత్రికలోని మొదటి మూడు నాలుగు వచనములు పత్రిక అంతటికి సరిపడు ప్రధానాంశమును ఏర్పరచుచున్నవి. దేవుడు తన ప్రత్యక్షతలను బయలుపరచిన పద్ధతి, కాలము, మరియు ప్రతినిధులు పేర్కొనబడియున్నవి.¹⁶ వచనములు ఒకటి మరియు రెండు ప్రధానాంశమును నిర్దిష్టంగా తెలుపుచుండగా, వచనములు మూడు మరియు నాలుగు క్రీస్తు యొక్క దైవికమైన గుణలక్షణములను గూఢముగా విశదపర్చుచున్నవి.

కుమారుని స్వభావము మరియు మహిమ (1:2, 3)

... ఆయన ఆ కుమారుని సమస్తమునకును వారసునిగా నియమించెను. ఆయనద్వారా

ప్రపంచములను నిర్మించెను. ఆయన దేవుని మహిమ యొక్క తేజస్సును, ఆయన తత్వముయొక్క మూర్తిమంతమునైయుండి, తన మహాత్ముగల మాటచేత సమస్తమును నిర్వహించుచు, పాపముల విషయములో శుద్ధీకరణము తానే చేసి (1:2, 3).

క్లుప్తమైన ఈ వాక్యభాగంలోని ఏడు ఆశ్చర్యమును గొలుపు ప్రకటనలు క్రీస్తు యొక్క దైవికమైన స్వభావమును మరియు ఆయన మహిమ యొక్క సారాంశమును తెలుపుతున్నాయి. మనము వీటిని పరిశీలిస్తూ, మనకు ఆయనతో గల సంబంధమునకు సంబంధించినంత వరకు, దైవికమైన ఒక్కొక్క గుణలక్షణము యొక్క అర్థమేమైయున్నదో లోతుగా యోచించుదాము.

యేసు “సమస్తమునకు వారునుడై యున్నాడని” ప్రకటింపబడింది. ఈ పదజాలము కీర్తనలు 2:8ని ప్రతిష్ఠానిస్తుంది, “జనములతోసహా” సమస్తము ఆయనకు వాగ్దానము చేయబడి యున్నవని ఈ రిఫరెన్సు చెప్పుచున్నది. ఇప్పుడు క్రీస్తు సమస్తముపై సర్వోచ్ఛమైన పరిపాలకుడై యున్నాడు (కొలొస్సయులకు 1:18; ఎఫెసీయులకు 1:22, 23). ఈ సత్యమును హెబ్రీ పత్రిక రచయిత 2:5-9లో సవిస్తరంగా తెలియజెప్పాడు: “యేసు, చివరి ఆదాముగా, సమస్తము ఆయన పాదముల క్రింద ఉంచబడినవాడై యున్నాడని” వివరించాడు. ఆయన “సమస్తమును” (*pantōn*, from the word *pas*) అని పేర్కొనుచున్నాడు, ఇదొక విశాలమైన అభివ్యక్తమై యుండి, “మానవ జాతి” అని అర్థమియ్యవచ్చు లేదా ఇహపరలోకమందలి సమస్తమును కలుపబడియున్న “సమస్తము” అయియుండవచ్చు. “సమస్తము”లో యుగయుగాలుగా విమోచింపబడినవారున్నారని నిస్సందేహంగా చెప్పుకొనవచ్చు. కాబట్టి, మనము క్రీస్తువారమై యున్నాము, క్రీస్తు దేవుని వాడు, మరియు క్రీస్తుడై యున్న సమస్తము, మనడై యున్నది (1 కొరింథీయులకు 3:21-23). ఆయన “వారునుడై” యున్నాడు ఎందుకనగా, దేవుని “కుమారుడు” ఒక్కడే. క్రీస్తునకు వేరుగా మనకు కుమారత్వము లేదు, సరికదా వారసత్వము సహితం లేదు. నిశ్చయంగా విమోచింపబడిన వారికి దేవుడు సమకూర్చిన అసంఖ్యాకమైన నిధులకు అందరినీ అహోనించడానికి ఆయన బాహోటంగా తెరువబడియున్న ద్వారమై యున్నాడు. గనుక మహిమాన్వితమైన ఈ సత్యమును మననం చేయువాడెవడును ఆశ్చర్యము మరియు ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరై ఊహిరాడకుండా ఉండజాలడు.

యేసు తన ప్రస్తుత స్థానమును ఎప్పుడు చేపట్టాడో మనము కచ్చితంగా చెప్పలేము, కాని “సర్వాధికారము” ఆయనకియ్యబడిందని ఆయన ఘోషించిన కాలము నాటికల్లా, కచ్చితంగా అది జరిగియుంటుంది (మత్తయి 28:18). ఆయన మరణించి, పాతిపెట్టబడి, తిరిగి లేచిన దానికి ఫలితంగా క్రీస్తు హెచ్చింపబడెనని ఫిలిప్పీయులకు 2:5-9లో పౌలు ప్రకటించాడు. ఈ వచనాల్లో మనకు అర్థంకానివి అనేక విషయాలున్నప్పటికిని, దేవుని కుమారుడు గొప్పగా హెచ్చింపబడిన సత్యమును మనము మన మనస్సులో ఉంచుకొనవలెను.

“ఆయన (క్రీస్తు) ద్వారా ఆయన ప్రపంచములను నిర్మించెనని” రచయిత సెలవిస్తున్నాడు. “ప్రపంచములు” (*aiōnas*) అనే పదము బహువచనంలో ఉన్నప్పటికిని, NIV మరియు మొప్పట్ అనువదించుచున్నట్లుగా దీనిని “ప్రపంచము” లేదా “విశాల

విశ్వము” అని అనువదించవచ్చు.

సృష్టి క్రమములో క్రీస్తు పాల్గొన్నాడు, ఆయన లేకుండా ఏదియు సృజింపబడలేదు (యోహాను 1:1-3). అలెగ్జాండ్రీయాకు చెందిన యాజకుడైన ఏరియస్ (క్రీ.శ. సుమారు 250 - సుమారు 336), యేసు సృజింపబడిన వ్యక్తియై యుండెనని సాధికారంతో చెప్పాడు. అతడు చెప్పింది తప్పని నిరూపిస్తూ, గ్రీకు మూలపురుషుడైన అథనేషియస్ (క్రీ.శ. సుమారు 293 - సుమారు 373). యోహాను వ్రాసిన సువార్త, మొదటి అధ్యాయంలో నుంచి సమాధానమిచ్చాడు: సమస్తమును సృష్టించు క్రమములో యేసు జోక్యముగలవాడై యుండెను గనుక, ఆయన తానే ఒక సృజింపబడిన ప్రాణియై యుండజాలడు! యేసు సృజింపబడిన ఒక ప్రధాన దూతయై యుండెనని ఈ రోజుల్లో సాధికారంతో చెప్పుకొనువారెవరైనను ఇదే హేతువు చేత తప్పని నిరూపింపబడుదురు. అనేకులు ఈ విషయాన్ని సందేహించినప్పటికిని, ఆదికాండము 1:1, 26లో వలె దైవత్వములో గల క్రీస్తు యొక్క ఉనికి దేవుని బహువచన నామం “ఎలోహిమ్” ద్వారా (*‘elohim*) సూచింపబడవచ్చు.

సృష్టి క్రమములో ప్రదర్శింపబడిన అమితంగా ఆశ్చర్యమునుగొలుపు శక్తిని మనము ఊహించుకొనగలిగినట్లయితే, దేవునిని మనము ఎట్టి గ్రహింపులోనైనను పరిమితం చేయలేకపోదుము. ప్రతి అవిశ్వాసి చేసేది సరిగ్గా ఇదే, ఏలయనగా అందులో సమస్తమునుగల అంతరాళము యొక్క విస్తృతమును సృజించగలిగినంత గొప్పవాడైయున్న దేవుని గూర్చి వాడు భావించుకొనజాలడు. యేసు సమస్తమును సృజించాడని అంగీకరించడానికి విశ్వాసియైన వాడు ఎటువంటి సమస్యను ఎదుర్కొనడు. వాడు నల్ల నక్షత్రాలు (*black holes*), నవ్యతార (*novae*) అంతకు పూర్వం తెలియని అంతరిక్షంలోని నక్షత్రములు లేదా గ్రహముల గూర్చిన ఆవిష్కరణముల చేత ఆందోళనచెందాల్సిన అవసరమే లేదు. అనుదినము మనకందుచుండు కొత్త కొత్త వార్తలు మనము అతి గొప్ప ఆశ్చర్యముతోను, హర్షధ్వనాలతోను ఆరాధించునట్లు మనలను చేయవలెను ఎందుకనగా తద్వారా మనము దేవుని అధికారము, శక్తి, మరియు జ్ఞానము గూర్చి ఇంకా ఎక్కువ తెలిసికొనుచున్నాము.

నూతన ఆవిష్కరణలు మన విశ్వాసమును కుదిపివేసినట్లయితే, మన దేవుని గొప్పతనము మరియు మహాత్వము గూర్చి మనకు గల పరిమితమైన దృక్పథమే ఇందుకు కారణం. అమితమైన ఆశ్చర్యమును గొలుపు అధికారము మరియు సామర్థ్యముగల సృష్టికర్తను గూర్చిన నిదర్శనము మన నరనరాల్లో ధ్వనించుచున్నది. మన తలలో ఎన్ని వెంట్రుకలున్నాయో ఎరిగియుండునంతగా దేవుడు తన బిడ్డలైనవారి ఒక్కొక్కరి గూర్చి శ్రద్ధ వహిస్తున్నాడు. గనుక ఆయన మనల గూర్చి అత్యల్పమైన విషయాల్లో సహితం శ్రద్ధవహించు దేవుడై యున్నాడని నిస్సందేహంగా చెప్పుకొనవచ్చు (లూకా 12:6, 7).

“ఆయన ద్వారా ప్రపంచములను నిర్మించెనని” చెప్పబడిన పదజాలం, ఆది సంఘంలోని ఒక క్రైస్తవ గానమును గూర్చిన లేదా విశ్వాసము విషయమై ఒప్పుకోలును గూర్చిన జాడయై యుండవచ్చునని చెప్పుడంలో, ఎఫ్. ఎఫ్. బ్రూస్ సరైనవాడై యుండవచ్చు (యోహాను 1:3; కొలొస్సయులకు 1:16 చూడుము).¹⁷ మొదటి నాలుగు వచనాల్లో గల భాష క్రీస్తును గూర్చిన స్తుతిలో ఎంతో మహనీయమైనదై యున్నది గనుక అది ఆది క్రైస్తవులు పాట పాడుచుండగా వారిలో చేసిన స్వరాలతో కూడ ప్రతిధ్వనిస్తున్నట్లు అగుపిస్తుంది.

కుమారుడు దేవుని “మహిమ యొక్క తేజస్సు” అయియున్నాడని చెప్పబడుతుంది. ఇచ్చట మనము క్రీస్తు యొక్క గొప్పతనాన్ని చూస్తున్నాము, తన తండ్రి మహిమను ఆయన ప్రతిబింబిస్తున్నాడు. “తేజస్సు” (*apaugasma*) అనే పదము “ప్రకాశించుట,” లేక “దేవుని మహిమను ప్రతిబింబించునది” (RSV) అనే అర్థమీయవచ్చు. “దేవుని మహిమ యొక్క ప్రకాశమానమైన వెలుగు మరియు ఆయన స్వభావము యొక్క సంపూర్ణమైన నకలు” అని జెరూసలేమ్ బైబిల్ చెప్పుతుంది. ఏది ఏమైనా, సూర్యచంద్రులు వాటి వెలుగును పరోక్ష సహాయంతో ప్రతిబింబిస్తున్నట్లుగా, కుమారుడు దేవుని మహిమను ప్రతిబింబిస్తున్నాడని సూచించడం తప్ప. “అది సూటియైన ప్రకాశం” అనేది శ్రేష్ఠమైన వర్ణన.

“ఆయన మహిమ యొక్క తేజస్సు” అనే పదజాలమునకు, “అదృశ్యదేవుని స్వరూపము” (కొలోస్సయులకు 1:15) మరియు “దేవుని స్వరూపము” (ఫిలిప్పీయులకు 2:6) సమానాంతరమైనవై ఉన్నాయి. పాత నిబంధనలో దేవుని మహిమ మానవ కన్నులకు అంధత్వము కలుగజేయునంత ప్రకాశమానమై యుండింది (నిర్గమకాండము 34:29-35). తేజోమంతము యేసు రూపాంతరము చెందిన సమయంలో అగుపించిన దృశ్యమును స్మరణకుతెచ్చి విషయమై యున్నది (మత్తయి 17:2; మార్కు 9:2, 3; లూకా 9:29). ఆ క్షణంలో, ఆయన *shekinah* తో (అక్షరాలా, “నివసించుట”) వెలుగుమయమయ్యాడు, అనగా, పాత నిబంధనలో దేవుని సన్నిధి చిత్రంపబడింది. వారు యికమీదట మోషే మాటలు ఆలకించ నవసరం లేదు, కాని యేసును వారి అంతిమ అధికారిగా స్వీకరించవలసి యుంటుందని ఆ సమయంలో అపొస్తలులకు అగుపించిన మహిమ వారిని ఒప్పించి యుంటుంది. ఈ సత్యమును ఉద్ఘాటించడానికి దేవుడు, “ఈయన మాట వినుడి!” అని చెప్పాడు.

ఇచ్చట వర్ణించబడిన మహిమ దేవత్వము యొక్క సర్వపరిపూర్ణత క్రీస్తునందున్నదని తెలియజెప్పే ప్రదర్శనయై యున్నది (కొలోస్సయులకు 2:9). యేసు యొక్క స్వభావమే దేవత్వమై యున్నదని చూపించడం, గ్రంథకర్త యొక్క తాత్పర్యమై యున్నదనుటకు ఒక నిదర్శనమై యుండింది.

ఆయన దేవత్వమును రుజువు చేయడానికి నాలుగవ శతాబ్దములో చర్చిపర్వ అవసరమై యుండింది, ఎందుకనగా క్రీస్తు స్వభావమును అపార్థం చేసికొనడమంటే, తత్ఫలితంగా సువార్త యొక్క లక్షణమంతటిని బలహీనపర్చుటయే అవుతుంది. వాస్తవానికి, మనకు క్రీస్తును గూర్చిన తప్పుడు భావం ఉన్నట్లయితే, దేవుని సంగ్రహ సారముగా గాక, దేవత్వము యొక్క ఒక “సాక్షాత్కారముగా” మాత్రమే ఆయనను లెక్కించినట్లయితే, మన జీవితాలన్నీ తప్పువుతాయి. ఈ ఘోషణ, “వాక్యము దేవునితో ఉండెను, వాక్యము దేవుడై యుండెను” అని యోహాను చేసిన ప్రకటనకు సమానాంతరమైనదై యున్నది (యోహాను 1:1).

దేవుడు మనకు తన చిత్తమును తెలియజేయు విధానము గూర్చి చెప్పి, క్రీస్తునందు సాక్షాత్కారమైన దేవుని మహిమను గ్రంథకర్త తదుపరి ఉద్ఘాటిస్తున్నాడు. మొదటి శతాబ్దములో ఈ సత్యము ఎందుకింత ప్రధాన్యమైనదై యుండినట్లు? యూదులు దేవాలయము యొక్క అందచందాలలో అతిశయించారు గనుక దానిని వారితో కూడ నున్న దేవుని సన్నిధి యొక్క సాక్షాత్కారముగా దృష్టించారు. క్రీస్తు మహిమ దేవాలయము మహిమ

కంటే ఎంతో అధికమైనదనియు, ఈ దేవాలయం త్వరలోనే (క్రీ.శ. 70లో) ఎప్పటికీ నిలవకుండా విధ్వంసమగుననియు క్రైస్తవులై యుండిన యూదులు అర్థంచేసికొనవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

“క్రీస్తు, ఆయన తత్వము యొక్క మూర్తిమంతమునై యున్నాడు.” ఎలాగైతే ఒక నాణెముపై గల ప్రతిరూపము, అది తయారుచేయబడిన మూస¹⁸ రూపమునకు సమరూపముగలదై యుంటుండో, అలాగే దేవుని కుమారుడు “ఆయన స్వభావము యొక్క (మూసలో పోసిన) ముద్రను ధరించియున్నాడు” (RSV). “మూర్తిమంతము” (*charaktēr*) అనే పదం క్రొత్త నిబంధనలో ఇచ్చట మాత్రమే ప్రయోగింపబడింది, మరియు అది సరియైన ప్రత్యుత్పత్తిని సూచిస్తుంది. అయితే “character” అనే ఆంగ్ల పదం ఇచ్చే అర్థంతో నిమిత్తం లేదు. మరొక చోట యేసు, దేవుని *eikēn* (“అదే స్వరూపం”) అని సంబోధింపబడ్డాడు (2 కొరింథీయులకు 4:4; కొలొస్సయులకు 1:15). మానవుడు “దేవుని పాలికయై [eikōn]” యున్నాడని 1 కొరింథీయులకు 11:7 సెలవిస్తుంది. *Charaktēr* అనే పదం సరిగ్గా మరొకదాని నకలును సూచిస్తుంది, అయితే *eikōn* అనే పదం ప్రతినిధిపరమైన గుణములను మాత్రమే సూచిస్తుంది. యేసు, దేవుని అనగా ఆయన తండ్రి యొక్క సకల గుణములను కలిగియున్నాడు. ప్రాచీన రచయితయైన Theodore of Mopsuestia (A.D. 350-428) “వాక్యము దేవుడై యుండెను” (యోహాను 1:1) అనే పదజాలము, “ఆయన ... సరిగ్గా దేవుని స్వభావము యొక్క అదే మూర్తిమంతమై యున్నాడు” అనే పదజాలమునకు సమానమైనదని చెప్పాడు.¹⁹

అలాగైతే, ఈ భాషాప్రయోగం చొప్పున, యేసు ఒక “నకలు” అయియున్నాడు - కాని అసలైన దానికి ఏదో ఒక భిన్నమైనదనేది దీనినర్థం కాదు. “ఇంద్రియాతీతమైన సత్యమును ఉన్నది ఉన్నట్టుగా, కచ్చితంగా వర్ణించడానికి మానవుల భాష చాలనిదై యున్నందువలన మాత్రమే ఈ పదము ప్రయోగింపబడవచ్చునని” క్రీస్తొస్టం వివరించాడు.²⁰ అనువదించబడిన పదములు మనలను పెడదోప పట్టించనీయకూడదు, మరొక చోట గల సామాన్యార్థము నిచ్చు వాక్యభాగములను ఉల్లంఘించనీయకూడదు! క్రీస్తు, తండ్రితో కలిగియున్న సన్నిహిత సంబంధమునుబట్టి ఇతరమైన ఏ ప్రాణి కంటెను లేదా దేవదూతల కంటెను అతీతమైనవాడై యున్నాడు. ఆయన తండ్రి నుంచి విశిష్టముగా నున్న మరొక వ్యక్తి అయినప్పటికీని, ఆయన దైవికమైనవాడును, దేవుడు కలిగియున్న అవే స్వభావములను కలిగియున్నవాడునై యున్నాడు (యోహాను 10:30; 17:20-21).²¹ విభిన్న పూజా విధానములను అనుసరించువారు, వారు ప్రాచీనమైనవారైనా లేదా ఆధునికమైనవారైనా, యేసు మర్త్యమైన ఒక మానవుడు మాత్రమే లేదా అత్యున్నతమైన దేవదూత మాత్రమే అయియున్నాడని ప్రకటించువారు, హెబ్రీ పత్రికలోని అర్థమునంతా బొత్తిగా అర్థం చేసికొనలేకపోతున్నారు. యేసు, తండ్రి యొక్క స్వభావమును కలిగియున్నాడు: ఇది అమితంగా ఆశ్చర్యమును గొలుపు అంశమై యున్నది, కాని అది లేఖనములలో స్పష్టంగా ఘోషింపబడిన సత్యమై యున్నది! ఈ వ్యక్తీకరణము క్రీస్తు యొక్క దేవత్వమునకు సంబంధించిన అతి గొప్ప మరియు అత్యంత గంభీరమైన ఘోషణయై యున్నది. “మూర్తిమంతము” లేదా “స్వభావము” (*hupostasis*) అనేది ఒకరి ఉనికి లేదా సారమై యున్నది. ఈ వాక్యభాగము నిస్సందేహంగా, దేవుడు కలిగియున్న అదే స్వభావమును యేసు కూడ కలిగియున్నాడనే దృష్టికోణానికి చేదోడుగా నిలుస్తుంది.

తరువాత, క్రీస్తు, “తన మహత్తుగల మాటచేత సమస్తమును నిర్వహించుచున్నాడని” రచయిత చెప్పుచున్నాడు. ఇది కొలొస్సయులకు 1:17 గల అదే ఆలోచనయై యున్నది: “ఆయన అన్నిటి కంటే ముందుగా ఉన్నవాడు, ఆయనే సమస్తమునకు ఆధారభూతుడు.” ఇదొక దైవాధీనమైన కార్యముతో కూడిన వర్ణనయై యున్నది. సకల సృష్టి దేవుని “వాక్కు” (*rhēma*) చేత సృజించబడినట్లుగానే, అది ఆయన వాక్కు - కాపాడి సంరక్షించుటకు ఆయనకు గల శక్తి - చేత సంరక్షించబడుతుంది. ఆయనే సమస్తమును సృజించినవాడనేది ఎంత నిస్సందేహమైనదై యున్నదో, ఆయన లేకుండా ఏదియు ఉనికి కలిగియుండజాలదనేది కూడ అంతే నిస్సందేహమైనదై యున్నది.

ఇచ్చట ప్రకటింపబడిన విషయం ఆయన ఈ విశాల విశ్వము యొక్క క్రమమును మరియు శ్రేయస్సును నిర్వహిస్తున్నాడని కూడ అర్థమీయవచ్చు. “సమస్తము” అన్నప్పుడు, దేవదూతలు, మానవులు, సూర్యచంద్ర నక్షాత్రాదులు కూడ అందులో ఉన్నాయి (ఆదికాండము 1:14-19). యేసు ఈ లోక క్రమమును నిర్వహించుటకుగాను, ఏదో ఒకటి చేయడం ద్వారా లేదా ఏదో ఒక వాక్కు సెలవియ్యడం ద్వారా ప్రతి దినం ఒక అద్భుతకార్యమును చేయుచున్నాడనేది దీని అర్థమా? కాదు, ఏలయనగా ఒక క్రమమైన పద్ధతిలో ప్రవర్తించడానికి కొనసాగుచునే యున్న ఒక భౌతిక విధానమును ఆయన ఆదిలో వ్యవస్థీకరించాడు. ప్రతి రోజు ఉదయం సూర్యుడు ఉదయిస్తున్నాడు ఎందుకనగా ఆది నుంచి కూడ ఆ విధానాన్ని మార్చడానికి యేసు తన వాక్కును సెలవియ్యలేదు. దీనిని మనము దేవుని సామాన్య సమకూర్పు అని చెప్పుకుంటున్నాము.

దేవుడు పలికిన మాట లోకములను శూన్యములో నుంచి సృష్టించింది (హెబ్రీయులకు 11:3). “సమస్తమును దాని పనులను నియమానుసార సరణిలో సాగించునట్లు చూచువాడు యేసే.”²² ఆయన యొక్క శక్తిమంతమైన, అధికారపూర్వకమైన, మరియు కార్యసాధకమైన శక్తిగల వాక్కు చేత గ్రహాలు వాటి కక్ష్యలో ఉంచబడి ఉన్నాయి. దేవుడు సృష్టికర్తయై యున్నాడను భావము విశ్వసనీయమైనవారై యుండిన పాత నిబంధన యూదులకు సుపరిచితమైనదై యుండింది (యెషయా 40:21, 22 చూడుము). మనము ఈ విషయాల గూర్చి యింకా ఎక్కువ లోతుగా అధ్యయనం చేసి దేవుని సృజనాత్మకమైన శక్తి మరియు సమకూర్పును పూర్తిగా నమ్మవలసిన అవసరమున్నది.

క్రీస్తు, “పాపముల విషయములో శుద్ధీకరణము చేసెను.” ఆయన “పాపముల శుద్ధీకరణమును సమకూర్చాడని” NIV చెప్పుతుంది. సామాన్యమైనదిగా నున్న ఈ వ్యక్తీకరణములో సువార్త యొక్క ప్రధానాంశం కనుగొనబడుతుంది. మోషే ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం, నీతి సంబంధమైన శుద్ధీకరణము బల్యర్పణలు గావించుట ద్వారా మాత్రమే సాధ్యమయ్యింది (హెబ్రీయులకు 9:22). యేసు సిలువ మీద చిందించిన రక్తము ద్వారా మన పాపములు క్షమింపబడు నిమిత్తము ఆయన సాధనోపాయమును సమకూర్చాడు. మనకు క్షమాపణ నిరంతరాయంగా అందుబాటులో నున్నదనేది మనము పొందగల మేలై యున్నది (1 యోహాను 1:7). “చేసెను” అనే మాట (*poiēsamenos*, from *poiō*), అనిర్దిష్ట కాలమును సూచించు అసమాపక క్రియా పదమై యుండుటనుబట్టి, ఈ కార్యము గతంలో నెరవేర్చబడిందని చూపిస్తుంది, క్రీస్తు చేసిన విమోచనా కార్యము సంపూర్ణమైనదని ఇది నొక్కివక్కాణిస్తుంది, హెబ్రీ పత్రికలో ఇదొక ముఖ్య విషయమై యున్నది.

యేసు కేవలము నీతి సంబంధమైన సరైన రీతిని బోధించుటకు, లేదా ఒక మాదిరియై యుండుటకు, లేదా ఒక హతసాక్షియై యుండుట కొరకు ఈ లోకమునకు రాలేదు. ఆయన మన పాపములను తొలగించి మనకు నిత్యజీవమును ప్రసాదించడానికి వచ్చాడు. ఏది ఏమైనా, పాపముల విషయములో శుద్ధీకరణము చేయడం ద్వారా దేవుని కుమారుడు మరెప్పుడును సాధించజాలని మహాత్కార్యమును నెరవేర్చాడనేది ఇచ్చట మనముండున్న గొప్ప సత్యమై యున్నది. ప్రధాన యాజకుడు దేనిని చేయజాలకపోయెనో యేసు దానిని చేసాడు, ఏలయనగా యాజకుని చర్యలు ఒక్క సంవత్సరమునకు సరిపడు పాపక్షమాపణను మాత్రమే సమాకూర్చగలిగాయి. దీనికి వ్యత్యాసంగా, యేసు మన పాపముల నిమిత్తమైన సంపూర్ణమును, సదాకాలము నిలిచియుండునదైన క్షమాపణను సంపాదించాడు. మన కొరకు విజ్ఞాపనము చేయుటకు నిరంతరము జీవించుట ద్వారా ఆయన ఈ విమోచనా కార్యమును కొనసాగించుచున్నాడు (హెబ్రీయులకు 7:25).

కుమారుడు మన విమోచకుడై యున్నాడు. మన పాపముల విషయములో శుద్ధీకరణము చేసిన మీదట యేసు, “దేవుని కుడి పార్శ్వమున కూర్చుండెను.” యేసు సైఫనుకు పరలోకమందలి సింహాసనము యొక్క కుడి చేతి వైపున అగుపించినప్పుడు, ఆయన నిలిచియుండెను (అపొస్తలుల కార్యములు 7:56)! క్రీస్తు ఇప్పుడు “కూర్చుండి యున్నాడని” హెబ్రీ పత్రిక నొక్క వక్కాణిస్తున్న విషయం, ఆయన విమోచనా కార్యము పూర్తయ్యిందని మనకు తెలియజెప్పచూ, యేసు తనను తాను ఎడతెరిపి లేకుండా అర్పించుకొనుచున్నాడను ఏ సిద్ధాంతమైనను తప్పని తద్వారా నిరూపిస్తుంది.

ఇచ్చట ప్రస్తావించబడిన ఉల్లేఖనము కీర్తనలు 110:1కి సంబంధించినదై యున్నది, ఇది హెబ్రీ పత్రికలో పదే పదే ఉల్లేఖించి చెప్పబడిన మూల వాక్యమై యున్నది (1:13; 8:1; 10:12-13; 12:2). హెబ్రీయులకు 10:11 క్రీస్తు కూర్చుండిన పరిస్థితికిని, అహారోను వంశస్థులైన యాజకులు ప్రతి దినము నిలువబడి యుండిన పరిస్థితికిని గల వ్యత్యాసాన్ని చూపిస్తుంది. యూదు మత యాజకులు కూర్చుండుటకు వారికి ఏ ఏర్పాటైనను చేయబడలేదు; గుడారములో కుర్చీ లేదు. చాలినంత రక్షణ నిమిత్తమై యూదు మత యాజకులు ఎడతెరిపిలేకుండా పనులు చేసారు. దీనికి తారతమ్యంగా, క్రీస్తు సిలువ మీద చేసిన కార్యం అనగా ఎప్పటికీ నిలిచియుండు తన విమోచనా కార్యం ద్వారా మనకు సంపూర్ణ రక్షణను తెచ్చాడు!

కీర్తనలు 110 దావీదు కుటుంబానికి చెందిన ఒక యువరాజుకు సంబోధింపబడింది. “దైవ సన్నిధిలో కూర్చుండి యుండుట, దావీదు స్వయంగా ‘లోపల ప్రవేశించి’ యెహోవా సన్నిధిని కూర్చుండినట్లు, దావీదు కుటుంబమునకు అదొక ప్రత్యేకమైన ఆధిక్యతయై యుండిందని స్పష్టమవుతుంది” (2 సమూయేలు 7:18).²³ ఈ కీర్తన, ఆది సంఘం యేసు యొక్క మెస్సీయాత్వమును ప్రదర్శించడానికి అవసరమై యుండిన ప్రీతిపాత్రమైన రుజువునకు ఒక మూల గ్రంథ పాఠమయ్యింది. (మార్కు 12:37; అపొస్తలుల కార్యములు 2:34; 1 కొరింథీయులకు 15:25; ఎఫెసీయులకు 1:20-21 చూడుము.) ఆయన చేసిన పని సంపూర్ణి అయ్యింది గనుక ఆయన విశ్రాంతిలో ఉన్నాడని మాత్రమే కాదు, కాని ఆయన దేవునితో కూడ కూర్చుండి పరిపాలిస్తున్నాడని కూడ చూపించడానికి అది ప్రయోగింపబడింది (అపొస్తలుల కార్యములు 2:33-36). ఆయన “అధిపతి మరియు రక్షకుడునై

యున్నాడు” (అపొస్తలుల కార్యములు 5:31) గనుక తన తండ్రితో కూడ సింహాసనాసీనుడై యున్నాడు.

సూచనలు

¹Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 450. ²Robert Milligan, *A Commentary on the Epistle to the Hebrews*, New Testament Commentaries (Cincinnati: Chase and Hall, 1876; reprint, Nashville: Gospel Advocate Co., 1975), 48. ³అపొక్రిఫలోని (అప్రామాణిక పుస్తకములలోని) కొన్ని, 1 Maccabees వంటిది, చారిత్రాత్మకమైన విలువ కలిగివున్నాయి; కాని అవి “లేఖనములను” అని పిలువబడుటకు యోగ్యమైనవి కావు. ⁴Thomas G. Long, *Hebrews, Interpretation* (Louisville: John Knox Press, 1997), 8. ⁵Brooke Foss Westcott, *The Epistle to the Hebrews: The Greek Text with Notes and Essays* (London: Macmillan & Co., 1889; reprint, Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1973), 4. ⁶F. F. Bruce, *The Epistle to the Hebrews*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1964), 3. ⁷Jack P. Lewis, “Hebrews 1:1–4: Christ the Prophet, Priest and King,” in *Great Texts of the Bible Revisited: Faulkner University Lectures*, ed. M. Floyd Bailey, Mark A. Howell, and Allen Webster (Montgomery, Ala.: Faulkner University, 1993): 332. ⁸Philip Edgcumbe Hughes, *A Commentary on the Epistle to the Hebrews* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977), 37. ⁹Ibid. ¹⁰Bruce, 3.

¹¹Hugo McCord, *McCord's New Testament Translation of the Everlasting Gospel* (Henderson, Tenn.: Freed-Hardeman University, 1988). ఈ అనువాదం ఇప్పుడు “Freed-Hardeman” అనువాదం అని పిలువబడుచున్నది. ¹²“సంతానము”నకు సంబంధించిన భావమును పౌలు, గలతీయులకు 3:16, 19–29లో వివరించాడు. ¹³Warren W. Wiersbe, *Be Confident: An Expository Study of the Epistle to the Hebrews* (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1982), 18. ¹⁴Milligan, 52–54. ¹⁵Simon J. Kistemaker, *Exposition of the Epistle to the Hebrews*, New Testament Commentary (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1984), 28, n. 3. ¹⁶Lewis, 332. ¹⁷Bruce, 4. ఇటీవలి ఎక్కువ అధ్యయనములు వినసాంపైన మాటలు చేత పాటలను గుర్తించు అభిప్రాయముపై అనుమానాలు కలిగిస్తున్నాయి. ¹⁸లోహములకు ఒక నిర్దిష్ట రూపము నియ్యడానికి ఉపయోగింపబడు మూస (రూపము) “die” అని పిలువబడుచున్నది. ఇచ్చటి శబ్దవిన్యాసంలోని అసలు అర్థం ఇదే. ¹⁹Theodore of Mopsuestia *Commentary on John*; quoted in Hughes, 44, n. 21. ²⁰Hughes, 41.

²¹ఈ ఉదాహరణము (సరిగ్గా ఉన్నది ఉన్నట్లుగా) వర్తింపబడజాలదు, విలయనగా వస్తుత్వ సంబంధంగా కుమారుడు, అది సృష్టించు ముద్ర నుంచి మూస వేరుగా ఉన్నట్లు, ఒక ముద్రగా తండ్రి నుంచి విలక్షణమైనవాడై యున్నాడని ఊహించుకొనబడకూడదు” (Donald Guthrie, *The Letter to the Hebrews: An Introduction and Commentary*, The Tyndale New Testament Commentaries [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1983], 66). ²²Bruce, 6. ²³Ibid., 8.